

[Aagaard]

Realiteten er jo helt klart den, at vi borgere, når det kommer til stykket, betaler hele gildet, uanset hvor opgaven løses og udføres, om det er i statsligt, amtsligt, kommunalt eller privat regi. Derfor ser vi det som noget helt naturligt og selvfølgeligt, at en kommunes borgere har den største mulige indflydelse på, hvordan deres ønsker kan opfyldes, og hvordan deres penge skal bruges. Sådan opfatter vi kommunalt selvstyre.

Peter Brixtofte (V):

Jeg vil indledningsvis takke finansministeren for en spændende redegørelse om friere valg af offentlig service.

Et friere valg af offentlig service er jo en del af den modernisering af den offentlige sektor, som vi er i fuld gang med at gennemføre i disse år. Målsætningen for dette arbejde er at sikre, at vi får en offentlig sektor med et bedre serviceniveau, en højere kvalitet, samtidig med at det bliver muligt at begrænse ressourceforbruget, dvs. at lette skatterne.

Når det gælder det private forbrug, er det jo sådan, at vi har et frit valg. Vi kan vælge de varer, vi har brug for, og om vi ønsker den ene type eller den anden type. Om man handler det ene eller det andet sted, afhænger lidt af, hvem man er, og på baggrund af vores frie valg er der de butikker, der skal være, og der er den produktionssammensætning, som vi har efterspurg. Inden for den offentlige sektor bør man lære af den mekanisme, der fungerer i den private sektor, og sikre sig, at brugerne i større omfang får lejlighed til at bestemme, hvad det offentlige skal producere.

Der er ikke nogen tvivl om, at det i praksis kun kan være et *friere* valg og ikke et frit valg. Det vil jeg komme lidt nærmere ind på senere.

Jeg vil godt hæfte mig ved en af de fordele, der kan være ved, at der bliver et friere valg, og det er, at det bliver en spore for de offentligt ansatte til at skabe de bedst mulige rammer i skolerne, i daginstitutionerne, hospitalerne og inden for andre offentlige institutioner. Vi har alle sammen godt af at være på valg en gang imellem; det ved vi jo selv som politikere. Vælgerne kan jo også vælge, om de ønsker den ene eller den anden, og det skulle gerne anspore os til at være bedre politikere, end vi ellers ville være.

På samme måde må det være sådan, at en skole, der kan være sikker på at få det elevtal, der er nødvendigt for det antal stillinger, man ønsker sig, måske bliver ramt af lidt sløvhed eller mangel på interesse for undervisningen, mangel på interesse for at gøre det så godt som muligt. Det er en spore, at man ved, at hvis man ikke gør det godt nok, ja, så kan man risikere, at elevtilgangen bliver mindre og mindre, og at skolen en dag bliver lukket.

Der er mange praktiske eksempler fra det ganske land, som viser, at de steder, hvor der – som det sker i disse år – viser sig at være overkapacitet af skoler, og hvor man kan forudse, at en skole i løbet af et stykke tid skal lukkes, er det således, at det ansporer de enkelte skoler til at gøre det så godt som overhovedet muligt. Man er virkelig interesseret i at forbedre sig, indføre bedre undervisning og reklamere for sin skole. Man er interesseret i at fortælle noget om, at det er en god skole, man har. Og det er ganske fornuftigt.

På samme måde bør man i daginstitutioner og på hospitaler være interesseret i at gøre det så godt som muligt, fordi man ikke, hvis man ikke kan tiltrække borgerne, kan få tildelt de ressourcer, som betinger driften, og så ender det en dag med, at man enten må indskrænke antallet af stillinger eller i sidste ende bliver nødt til helt at lukke.

Jeg vil godt sige, at fremfor et friere valg mellem offentlige institutioner vil vi i Venstre lægge meget vægt på, at man giver den enkelte en valgmulighed i forhold til, om man overhovedet vil bruge de offentlige institutioner. Når det gælder børnefamilier, kunne det være en rigtig tanke at indføre et tilskud til den enkelte familie, til barnet, hvorefter familien selv kan vurdere, om den vil bruge pengene til selv at passe barnet eller den vil gøre brug af et offentligt tilbud. Vi vil i Venstre gå et skridt videre og give den enkelte valgfrihed til at vælge mellem at passe børnene selv eller bruge de offentlige tilbud. Vi vil altså ikke nøjes med, at man kan vælge mellem forskellige offentlige tilbud, men man skal simpelt hen have økonomisk mulighed for selv at løse opgaven. Det synes jeg er et væsentligt punkt.

Jeg mener, at vi i disse år må spørge os selv, hvad det egentlig er for et samfund, vi har frembragt. Er det rigtigt, at vi skal have et samfund, hvor så mange familier ræser af sted tid-